

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/107/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121206766
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8121206766.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v spore žalobcu: V. S., K.. XX.X.XXXX, Q.Z. XX, XXX XX V., R. W., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mgr. Ondrej Barna, so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 52824837, proti žalovanému: TELERVIS PLUS a.s., Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného: STRELÁK & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52451747 o primerané finančné zadostučinenie 300,- eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 100,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenou súdu dňa 12.08.2021 domáhal voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300,- eur.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10Csp/96/2018 o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 204 eur a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 02.03.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2020. Okresný súd Poprad rozhodol, že zmluva o poskytovaní finančných služieb z 25.07.2014 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorou žalovaný chcel vymôcť plnenia, na ktoré nemal nárok.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol:

„33. Z toho je zrejmé, že bola uzatvorená výlučne v súvislosti so zmluvou o úvere a jej uzatvorenie bolo povinné v prípade, ak klienti chceli mať finančné prostriedky ihneď k dispozícii a taktiež jej zánik bol viazaný na zánik zmluvy o úvere, čo nesporne vyplýva z čl. I. III. Zmluvy o poskytovaní finančných služieb. Okrem toho samotný príkaz na úhradu sa

odvoláva na zmluvu o úvere, a preto, ide o zmluvu závislú na úverovej zmluve. Cena za tzv. domáci servis predstavuje viac ako 50% ceny úveru, teda aj samotná výška odmeny je neprimeraná nielen voči tomu, čo je premetom plnenia, ale aj voči výške úveru. Podľa názoru súdu skutočným účelom je navýšiť odplatu za poskytnutý úver a týmto postupom žalovaný dosiahol, že sa uvedená odplata nezapočítava do RPMN a týmto spôsobom dochádza k obchádzaniu zák. č. 129/2010 Z. z. Z uvedeného dôvodu je predmetná zmluva o poskytovaní finančných služieb neplatným právny úkonom s poukazom na ust. § 53 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 39 Občianskeho zákonníka a súčasne ide o zmluvu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok KS v Nitre sp. zn. 6Co/522/2015, rozsudok KS v Žiline sp. zn.

7Co/250/2016 a sp. zn. 8Co/187/2016, ako aj rozsudok KS v Prešove sp. zn. 17Co/163/2017, sp. zn. 14Co/28/2017, sp. zn. 9Co/49/2017 a sp. zn. 16Co/59/2017).

34. Na základe uvedeného, preto platby, ktoré mali byť započítané na plnenie zo zmluvy o poskytnutí finančných služieb sú plneniami súvisiacimi s poskytnutým úverom, a preto je ich potrebné zahrnúť na platby úveru, čo však žalovaný v postavení žalobcu v konaní sp. zn. 17Csp/66/2016 zamietol a započítal iba tie úhrady, ktoré boli uvedené v karte splátok ako splátka úveru.

35. Žalovaný ako dodávateľ v kontrakčnom procese využil 3. osobu nielen za tým účelom, aby sa predišlo zákazu o platbu v hotovosti, ale aj za tým účelom, aby tretia osoba participovala na benefitoch zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Potom spravodlivému usporiadaniu vecí a naplneniu cieľa účinnej ochrany spotrebiteľa zodpovedá taký postup, že aj úhrady, ktorými mala byť splácaná odmena v zmysle zmluvy o poskytnutí finančných služieb je potrebné započítať na úhrady úvery (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 9Co/49/2017).

36. Súčasne za uvedenú nekalú obchodnú praktiku bola žalovanému uložená pokuta vo výške 90 000 € rozhodnutím NBS, Útvorom dohľadu nad finančným trhom pod sp. zn. NBS 1-000-000-316, č. z.: 100-000027-625 zo dňa 14.3.2017, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Bankovej rady NBS zo dňa 16.6.2018 pod sp. zn. NBS 1-000-013-207.“

Ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie svojich spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, došlo k splneniu hypotézy vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 300,-eur, vzhľadom na nekalú obchodnú praktiku žalovaného ako nepoctivého dodávateľa, potvrdenú aj rozhodnutím Bankovej rady NBS a rozpor konania žalovaného s dobrými mravmi.

3. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a navrhol ju zamietnuť.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že z konštantnej judikatúry ESLP vyplýva, že primerané finančné zadosťučinenie vo väčšine prípadov nemá byť rovnaké ako hodnota porušeného práva (to iba vo veľmi výnimočných a závažných prípadoch). Naopak, primerané finančné zadosťučinenie by malo ujamu primerane kompenzovať, nie nahrádzať. O to viac je potrebné sa zamyslieť nad výškou a teda primeranosťou finančného zadosťučinenia (ako aj nad vznikom nároku na také zadosťučinenie) v prípade, keď žalobcovi žiadna ujma reálne nevznikla. Súd je teda v danom prípade povinný vyhodnotiť všetky okolnosti prípadu (správanie pred a po uzavretí zmluvy, prípadné kroky poskytovateľa úveru voči spotrebiteľovi, či pri uplatnení práva boli spotrebiteľovi priznané trovy konania a pod.) a stanoviť výšku finančného zadosťučinenia tak, aby spĺňala predpoklad primeranosti. Pri posudzovaní dôvodnosti nároku žalobcu a výšky PFZ je nutné vziať v úvahu všetky okolnosti postihujúce v konečnom dôsledku žalovaného, a sice: i) žalovaný bol rozsudkom 10Csp/96/2019 zaviazaný k náhrade trov konania vo výške 100 %, ii) zmluva o poskytovaní finančných služieb zo dňa 25.07.2014 bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

5. Súd vykonal dokazovanie listinami (rozsudok Okresného súdu Prešov, č. k. 10Csp/96/2019-66, doložka právoplatnosti a vykonateľnosti), ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 02.03.2020, č. k. 10Csp/96/2020-66, určil, že zmluva o poskytovaní finančných služieb z 25.07.2014 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Cit rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2020.

7. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu.

11. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zák. č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

13. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/389/2015, zo dňa 14.9.2016, v ktorom tento súd uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

14. V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca úspešne uplatnil porušenie svojho práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10Csp/96/2019, v dôsledku čoho bola vyhlásená zmluvná podmienka týkajúca sa spotrebiteľského úveru za neprijateľnú. Súd má teda za to, že pokiaľ bol žalobca úspešný v predchádzajúcom spore pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný.

15. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadostučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadostučinenie je potrebné nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadostučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu, konkrétne zo závažnosti porušenia práva či povinnosti voči spotrebiteľovi, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán protiprávnemu konaniu. Súd takisto vzal zreteľ na to, že na základe uvedenej neprijateľnej zmluvnej podmienky došlo podľa rozhodnutia tunajšieho súdu zo dňa 02.03.2020, č. k. 10Csp/96//2019-66, k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktoré však nebolo možné žalobcovi priznať vzhľadom na premlčanie nároku a vznesenú námietku premlčania žalovaným.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené súdom vymedzené kritéria má súd za to, že suma vo výške 100,- eur, t.j. vo výške približne polovice sumy bezdôvodného obohatenia, splní všetky funkcie primeraného

finančného zadosťučinenia (keďže morálnym zadosťučinením bol aj rozsudok č. k. 10Csp/96//2019-66 a je ním aj odôvodnenie tohto rozsudku) a teda, že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobcu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie, a zároveň bude odmenou pre žalobcu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobil, ale napriek nepochybne svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii, akú si mohol zabezpečiť žalovaný, sa pustil do sporu s ním.

-5-

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.